

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/6/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010020
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812010020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 04. 08. 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Márie Šulíkovej a Marty Gáplovskej v trestnej veci proti obžalovaným H. T. a S. T.

r o z h o d o l :

Obžalovaní

X. Peter T., narodený XX. XX. XXXX v O., toho času vo výkone trestu v N. na výkon trestu odňatia slobody O.

X. Radovan T., narodený XX. XX. N. v O., toho času vo výkone trestu v N. na výkon trestu odňatia slobody C. nad R.

s ú v i n n í , ž e

dňa 07. 05. 2004 asi o 13:30 hodine v H. X na A. ulici číslo XXX v kaderníckom salóne A., po predchádzajúcej dohode, obžalovaný X.Peter T. s bližšie nezistenou krátkou strelnou zbraňou v ruke prinútil poškodené C. R. a E. M. aby si ľahli na podlahu, pričom následne obidvaja obžalovaní od nich žiadali kľúče a mobilné telefóny, obžalovaný X.Radovan T. im lepiacou páskou zviazal ruky, obžalovaný X.Peter T. na krátky čas z kaderníctva, ktoré však uzamkol odišiel do bytu poškodenej C. R., ktorý odomkol kľúčami, ktoré odcudzil v kaderníctve a z bytu odcudzil väčšie množstvo zlatých šperkov, rôznu elektroniku, oblečenie a finančnú hotovosť v rôznych menách, obžalovaný X.Radovan T. odcudzil poškodenej C. R. zlaté prstene a poškodenej E. M. mobilný telefón značky F. XXXX, po vrátení sa obžalovaného X.Petra T. do kaderníctva obidve poškodené kovovými putami putami pripútali o vodovodnú batériu a následne z kaderníctva ušli, čím spôsobili škodu vo výške najmenej 7 155,- eur

t e d a

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

t ý m s p á c h a l i

- trestný čin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 457 /2003 Zb.

a z a t o s a o d s u d z u j ú:

Obžalovaný H. T.

Podľa § 188 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného H. T. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému H. T. rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 3T/33/2013 zo dňa 28. 11. 2013, právoplatný dňa 28. 11. 2013 ako aj výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č. 1T/23/2011 zo dňa 15. 08. 2013, právoplatný dňa 27. 10. 2013, ako aj výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 2T/110/2012 zo dňa 07. 09. 2012, právoplatný dňa 07. 09. 2012 ako i výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č. 8T/6/2010 zo dňa 31. 03. 2011, právoplatný dňa 27. 04. 2011, ako aj výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 8T/18/2010 zo dňa 25. 02. 2010, právoplatný dňa 25. 02. 2010, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovaný S. T.

Podľa § 188 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného S. T. pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výroky o trestoch uložených obžalovanému S. T. rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 3T/33/2013 zo dňa 28. 11. 2013, právoplatný dňa 28. 11. 2013 ako aj výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. 8T/27/2012 zo dňa 26. 04. 2012, právoplatný dňa 26. 04. 2012 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákon súd ukladá obžalovanému S. T. trest prepadnutia veci a to motocykel Honda XXX R. PC XX/XXXXXXXX.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodené E. B. (M.) nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX H. X-Bohnice, Lodžská XXX/XX a C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX H. X-Trója, Q. 575/9 s nárokom na náhradu škody odkazujú na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

J. na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaných H. T., S. T., svedka T., podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpovede svedkýň R. a B. (M.) z prípravného konania; podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil záznam o prevzatí trestného stíhania číslo listu 12, protokol o rekognícii číslo listu 105 - 132, znalecký posudok číslo listu 168 - 183, 175 - 194, 196 - 213, obsah spisu číslo listu 223 - 401 správu povesti číslo listu 403, správu číslo listu 405, register trestov číslo listu 407 - 408, 558 - 559, pripojený rozsudok Okresného súdu Trenčín číslo 3T/33/2013, pripojené spisy Okresného súdu Trenčín číslo 1T/68/2010, 1T/23/2010, 8 T/18/2010, 8T/6/2010, 8T/27/2012.

Obžalovaný H. T. ku skutku okrem iného uviedol, že prišiel pre nich svedok T. a zoznámil ich s U.. Nahovorili ich, aby išli do Prahy, hrali sa tam majstrovstvá sveta v hokeji. Keď tam prišli, už sa nejednalo o hokej. Títo dvaja im presne povedali o čo ide, všetko im vysvetlili, pištoľ im dal U.. Títo dvaja počas prepadu kaderníctva stáli vonku. Boli v striebornom vozidle Golf. Vozidlo patrilo T.. Pred samotným prepadom sa odtiaľ vrátil, ale tí dvaja tam stále boli, tak sa vrátil do kaderníctva. Na otázku prokurátorky, čím ich títo dvaja držali v šachu, uviedol, že predchádzajúcou trestnou činnosťou, lúpežou. Pred lúpežou im títo dvaja povedali, že pracovníčka kaderníctva má byť v tom istom dome. Podrobnosti ohľadne skutku hovoril hlavne U.. Je pravda, že v tej dobe spolu s bratom bral drogy. Na otázku prokurátorky, aby sa

vyjadril k samotnému skutku uviedol, že už si to presne nepamätá. To, čo je uvedené v obžalobe je pravda, po poškodených žiadali, aby im vydali kľúče od bytu. Taktiež žiadali od nich mobilné telefóny. Ruky poškodeným zviazal brat S.. Je pravda, že do bytu išiel on, povedal mu o tom U.. Povedal mu presne kde byt je. Pokiaľ vie, tento mal informácie o byte od nejakého Slovaka. Presné informácie o tom, čo bude v byte a kde v byte, mali od U., chcel tiež po nich, aby z bytu zobrali nejaké papiere. Tieto papiere nenašiel, našiel iba zlato a U. im dal za to po 10 000 korún. To bolo asi po dvoch dňoch na Slovensku. Keď odchádzali z toho kaderníctva, pričom predtým pripútali poškodené k radiátoru, títo dvaja už pred kaderníctvom neboli. Na Slovensku po tých dvoch dňoch im zavolali na telefón, ktorý im nechali. Pri stretnutí bol prítomný aj brat, títo dvaja boli na vozidle Volkswagen golf striebornej farby, odovzdali im všetko z lúpeže v Prahe. Na otázku prokurátorky uviedol, že on pri lúpeži zobral len veci z bytu, nevie, či brat kým tam nebol v kaderníctve zobral poškodeným nejaké veci. Spomína si len, že pri lúpeži získali aj 1000 euro. Na otázku prokurátorky uviedol, že s T. sa poznali od malička, tento ich zoznámil s U.. Na otázku obhajcu uviedol, že Prahu poznal čiastočne, pracoval tam, Prahu 8 kde sa stal skutok nepoznal. Na otázku predsedu senátu prečo ich T. a U. nepočkali a nezobrali tie veci hneď, uviedol, že nevie. Asi nechceli aby ich tam s nimi chytili. Neskôr mu povedali, že odtiaľ odišli, lebo mali pocit, že ich niekto sleduje. Pôvodná dohoda bola taká, že ich počkajú v Prahe, v jednom bare. Boli sa tam potom pozrieť, ale oni tam neboli. Myslí si, že motívom lúpeže boli peniaze, ale aj tie papiere. O tom byte vedeli obaja, pred lúpežou keď už boli v Prahe s niekym telefonovali. Na miesto lúpeže ich zaviezli vozidlom Volkswagen golf. Na hlavnom pojednávaní dňa 04. 08. 2014 uviedol, že trestnú činnosť priznáva a ľutuje ju.

Obžalovaný S. T. okrem iného uviedol, že v prípravnom konaní sa ku skutku priznal. Nevedel však presne uviesť čas skutku a miesto skutku. Do Prahy ich zobrali T. a U., tvrdili, že idú na hokej. Myslí si, že do H. ich zobrali asi deň pred skutkom. Pred skutkom ich priamo pred kaderníctvo obaja dovezli. Bolo to na vozidle Volkswagen golf. Na spáchanie skutku ich títo dvaja donútili a to tým, že tvrdili, že už predtým trestnú činnosť spáchali. Na lúpež im dali plynovú pištoľ, myslí si, že bola nefunkčná. Bolo im povedané, myslí si že s U., čo majú zobrať, mali zobrať nejaké papiere, U. v súvislosti s tým s niekym telefonoval. Okrem toho mali vziať zlato, peniaze, to malo byť vedľajšie. Bolo im povedané, že kde v byte tie papiere majú byť, už si to presne nepamätá. Ten s kým U. telefonoval ten byt poznal. Do kaderníctva vošiel sám, nechcel to urobiť tak sa vrátil, možno dva alebo trikrát sa vrátili k autu kde boli T. a U. s tým, že to neurobia, títo im povedali, že to musia urobiť. Po lúpeži ich mali obaja na mieste čakať. Nečakali ich však. Do toho bytu odišiel brat, on zostal v kaderníctve a strážil poškodené. Jednej z poškodených zobral prstene. Taktiež zobrali telefóny. Je možné, že po návrate brata obe poškodené pripútali k radiátorom a ušli. Po lúpeži, keď zistili, že tam tí dvaja nie sú, odišli odtiaľ na električke, on osobne zostal v Prahe ešte asi dva dni, neboli spolu s bratom. Časť ulúpených vecí mal on, časť brat. Domov z Prahy išli každý zvlášť. A hneď, keď sa vrátil domov prišli si T. a U. pre veci. Stretli sa u nich doma a brat im všetko odovzdal. Na otázku, či za lúpež od nich niečo dostali, uviedol, že nie. Na otázku prokurátorky, že jeho brat uviedol, že každý dostal po 10 000 českých korún, uviedol, že je to možné. V tej dobe spolu s bratom brali drogy. Na otázku obhajcu uviedol, že tú časť Prahy kde sa stal skutok nepoznal, bol tam v podstate prvýkrát. Na otázku predsedu senátu ako vedel brat, že kľúče, ktoré zobral pri lúpeži pasujú do správnych dverí, uviedol, že všetko im povedal U.. Bolo im to povedané vopred, pred lúpežou. Oni to vedeli od toho človeka v pozadí, nevie, či to bol Slovák alebo Čech. Na otázku predsedu senátu prečo až v tejto výpovedi obaja tvrdia, že sú za tým T. s U., uviedol, že tak vypovedal ako svedok aj v prvej výpovedi v inej veci. Počas väzby ho ovplyvňoval U., aby to neuvádzal. Dal mu zlomiť nohu na vychádzke, vyhrážal sa jeho rodine. Teraz nemá dôvod trestnú činnosť popierať, viacmenej sa aj pred tým priznal. Ak sa v prípravnom konaní k veci nevyjadroval, bál sa, vtedy mu niekto nahádzal zápalné fľaše do domu. Na hlavnom pojednávaní dňa 04. 08. 2014 obžalovaný uviedol, že trestnú činnosť priznáva a ľutuje ju.

Svedok T. okrem iného uviedol, že o lúpeži zo 07. 05. 2004 nevie nič. Oboch obžalovaných pozná od detstva, je s nimi trestne stíhaný v inej veci. Je pravda, že v roku 2004 obaja obžalovaní vykradli auto jeho matky. Riešila to aj polícia. Vec vyriešil tak, že išiel za nimi do miesta ich bydliska a veci vrátili. Na otázku prokurátorky ako si vysvetľuje skutočnosť, že obaja obžalovaní ho uvádzajú ako jedného z návodcov na lúpež zo 07. 05. 2004 uviedol, že on nikoho na nič nenavádzal. Nemajú žiaden dôvod, aby ho uvádzali ako návodcu na skutok. S U. nebol 07. 05. 2004 v Prahe. V roku 2004 používal viacej motorových vozidiel. Mal aj vozidlo Volkswagen golf striebornej farby. Evidenčné číslo tohto vozidla si už nepamätá. Nie je pravda, že by na tomto vozidle obžalovaných čakali pred kaderníctvom. Na otázku prokurátorky uviedol, že on nikoho na lúpež nenahováral. Na otázku obhajcu uviedol, že nevie, kde sa nachádzal dňa 07. 05. 2004. Na otázku predsedu senátu uviedol, že majiteľom vozidla Volkswagen golf striebornej farby bol U..

Svedkyňa R. vo výpovedi zo dňa 27. 01. 2011, ktorá bola na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítaná, okrem iného uviedla, že dňa 07. 05. 2004 asi o trinástej hodine prišla s M. do kadernického salónu, ktorý prevádzkovala asi od roku 1992. Asi za pol hodinu prišiel do kaderníctva neznámy muž, bol so slovenským prízvukom, chcel sa dať odfarbiť. Keď mu povedala koľko by to stálo povedal, že nemá peniaze a príde neskôr. Po nejakej dobe prišiel ďalší muž, tiež Slovák, pýtal sa na strihanie. Tiež povedal, že nemá peniaze a príde neskôr. Mala z toho zlý pocit, peňaženku s tržbou schovala do prezliekacej miestnosti. Krátko nato sa vrátil prvý z mužov a chcel sa dať odfarbiť, posadila ho k umývadlu. Kolegyňa namiešala farbu a začala ju nanášať na vlasy. Vtedy prišiel ten druhý muž a ten prvý mu išiel oproti. Keď sa na neho pozrela videla že drží v ruke zbraň, namieril ju na ňou. Keď namieril zbraň zakričal "lahnúť na zem!", keď si ľahla stačila vziať mobil zo stola a pohodiť ho pod stôl. Kolegyňa si tiež ľahla na zem. Muž s pištoľou jej priložil hlavu k hlave a kričal "tie kľúče!" Prvý z mužov začal jej aj kolegyňi zväzovať ruky širokou lepiacou páskou. Ten muž so zbraňou našiel na stole zväzok kľúčov kde mala kľúče od kaderníctva a tiež od bytu. Kľúče hodil na zem a chcel, aby mu ukázala, ktoré sú od kaderníctva a ktoré od bytu. Ukázala mu to, kľúče vzal, odišiel preč a kaderníctvo zvonku zamkol. V kaderníctve ich nechal s tým prvým mužom. Tento ako ležali začal prehliadať skrine, šatňu a ďalšie priestory, počas toho jej zobral z prstov zlaté prstene. Pýtala sa ho čo hľadajú, povedal, že nejaké papiere. Po nejakej dobe sa vrátil muž s pištoľou a vyzeral nervózne. Povedal im obom aby vstali, vybral kovové putá a pripútal ich k batérii u umývadla. Potom ich požiadali, aby im dali nejaký čas, aby mohli ujsť a uviedli, že aj tak ich bude niekto pozorovať. Celé to mohlo trvať asi 1,5 hodiny. Potom sa jej podarilo rozhrýzť lepenku na rukách, tiež sa jej to podarilo u kolegyne, odpútal sa od seba, kovové putá zostali na ruke len jej. Po tom, čo sa rozpútal zavolala zo svojho mobilu správkyni bytu nech zavolá políciu, že boli s kolegyňou prepadnuté. Po nejakej dobe prišli policajti, išla potom s nimi do bytu kde zistila, že ten páchatel jej odcudzil veci z bytu. Zoznam odcudzených vecí priložila k výsluchu.

Svedkyňa B. (M.) vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 27. 01. 2011, ktorá bola podľa § 263 ods. 3 písmeno a) Trestnom poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaná, okrem iného uviedla že dňa 07. 05. 2004 asi okolo trinástej hodiny bola spolu s kolegyňou R. v zamestnaní, v kaderníckom salóne. Prišiel tam muž so slovenským prízvukom, chcel si dať odfarbiť vlasy na blond. Spýtal sa na cenu, potom povedal, že má málo peňazí a odišiel. Asi za 10 minút sa vrátil a začala mu farbiť vlasy medzitým vošiel do salónu ďalší muž, hovoril po slovensky. Hneď začal kričať, že je to prepadnutie a aby si ľahli na zem. Obidve ho poslúchli. Potom počula, že ten druhý muž chcel od R. kľúče od jej bytu a kľúče od kaderníctva. Po nejakej dobe ten druhý muž zo salónu odišiel a pomocou kľúčov uzavrel vstupné dvere. Ten prvý muž ich strážil. Tohto muža sa R. spýtala čo hľadajú, že im to dá. Povedal, že hľadajú nejaké papiere, ale čo konkrétne, to nepovedal. Po dlhšej dobe sa vrátil druhý z mužov, vtedy si prvýkrát všimla, že mal v ruke nejakú pištoľ. Potom ich páchatelia zviazali každú zvlášť rukami k sebe lepiacou páskou, ktorú mali so sebou. Potom ich ešte pripútal pomocou kovových pút k vodovodnej batérii. Druhý z mužov povedal, že sa ešte vrátia. Potom ich v salóne zamkli a odišli preč. Kolegyňa R. rozhrýzla lepenku na ruke obom a jej sa podarilo ruku vytiahnuť. R. potom pomocou mobilu, ktorý stihla schovať pod stôl zavolala pani W., aby privolala políciu, že ich prepadli. Polícia po chvíli prišla a ona pomocou svojich kľúčov odomkla. R. potom išla do svojho bytu a zistila, že pomocou kľúčov, ktoré vzali, vnikli do jej bytu a odcudzili veľa vecí. Počas prepadnutia jej osobne bol odcudzený mobil značky Nokia v hodnote 8250 českých korún. V súčasnosti by už páchatelov určite nepoznala, odvoláva sa na rekogníciu z roku 2008, pri ktorej páchatelov označila.

Na čísle listu 105 - 132 sa nachádzajú zápisnice o rekognícii, ktoré boli vykonané so svedkyňou R. dňa 03. 09. 2008 a dňa 27. 01. 2011. Pri oboch rekogníciách svedkyňa na predložených fotografiách označila ako páchatelov obžalovaných Petra a S. T.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obaja obžalovaní sa dopustili skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnili všetky zákonné znaky trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, 2 písmeno b) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 457/2003 Zb., pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Súd tiež skúmal otázku, či pre páchatelov nie je priaznivejšie posúdiť ich konanie, z hľadiska trestnej sadzby, podľa Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. účinného od 1. 1. 2006, ale zistil, že to pre páchatelov priaznivejšie nie je. Trestná činnosť obžalovaných, okrem čiastočného doznania v prípravnom konaní a v časti hlavného pojednávania, je preukázaná úplným doznaniem obžalovaných v závere hlavného pojednávania, taktiež výpoveďami poškodených R., B. (M.) v prípravnom konaní, ktoré boli na hlavnom pojednávaní v zmysle § 26X ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítané. Okrem toho je trestná činnosť oboch obžalovaných preukázaná vykonanými rekogníciami v prípravnom konaní a taktiež závermi znaleckých posudkov,

ktoré sú súčasťou spisu a tiež aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a sčasti oboznámené na hlavnom pojednávaní. Obrana obžalovaných v prípravnom konaní a časti hlavného pojednávania, že k lúpeži boli donútení U. a T., je podľa názoru súdu účelová, vedená snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti a je pre posúdenie trestnej zodpovednosti oboch obžalovaných nepodstatná. V tomto smere poukazuje súd na tú skutočnosť, že na záver hlavného pojednávania sa obaja obžalovaní k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu doznali a trestnú činnosť oľutovali. Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti a dôkazy, ktoré tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré spoľahlivo páchatel'ov z trestnej činnosti usvedčujú, súd uznal obžalovaných za vinných zo žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný H. T. podľa registra trestov zo dňa 03. 06. 2014 bol doteraz 8 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín číslo 3T/33/2013 zo dňa 28. 11. 2013, právoplatný dňa 28. 11. 2013 za zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo spisu vyplýva, že v roku 2011 bol postihnutý v priestupkovom konaní, správa z miesta bydliska o ňom bližšie skutočnosti neuvádza.

Obžalovaný S. T. bol doteraz, ako vyplýva z registra trestov zo dňa 03. 06. 2014 4 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín číslo 3T 33/2013 zo dňa 28. 11. 2013, právoplatný dňa 20. 8. 11. 2013 pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest 8 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa obsahu spisu nebol postihnutý v priestupkovom konaní a správa z miesta bydliska bližšie skutočnosti neuvádza.

Pri ukladaní trestov obžalovaným sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a v prípade oboch obžalovaných za použitia ustanovenia § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm.l/, § 37 písm. h/ Trestného zákona, uložil súhrnné tresty. V prípade obžalovaného H. T. v trvaní 8 rokov 6 mesiacov a v prípade obžalovaného S. T. v trvaní 9 rokov. Obžalovaného H. T. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, obžalovaného S. T. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Prihliadol pritom na predchádzajúce odsúdenia, v prípade S. T. na skutočnosť, že pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom z tohto rozsudku nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. V prípade obžalovaného H. T. tento bol zaradený do výkonu trestu s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona. Súd v prípade oboch obžalovaných podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch v trestných veciach uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože trestná činnosť oboch obžalovaných bola spáchaná skôr ako boli vyhlásené odsudzujúce rozsudky v týchto trestných veciach. Súd považuje uložené súhrnné tresty obom páchatel'om za primerané, vystihujúce spoločenskú nebezpečnosť konania páchatel'ov, spôsob spáchania trestnej činnosti a tiež odstup času, ktorý od spáchania trestnej činnosti páchatel'ov uplynul. V prípade obžalovaného S. T. súd, v rámci zrušenia predchádzajúcich výrokov o trestoch podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, opätovne uložil trest prepadnutia veci uvedenej vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, pretože takýto trest mu bol uložený aj vo veci Okresného súdu Trenčín číslo 3T/33/2013, ktorý bol výrokom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona tiež zrušený. Súd v rámci adhézneho konania podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodené B. (M.), R. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske-súdne konanie, pretože podľa výsledku dokazovania niet podkladu na vyslovenie povinnosti na náhradu škody a na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a trestné stíhanie by predĺžilo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.